

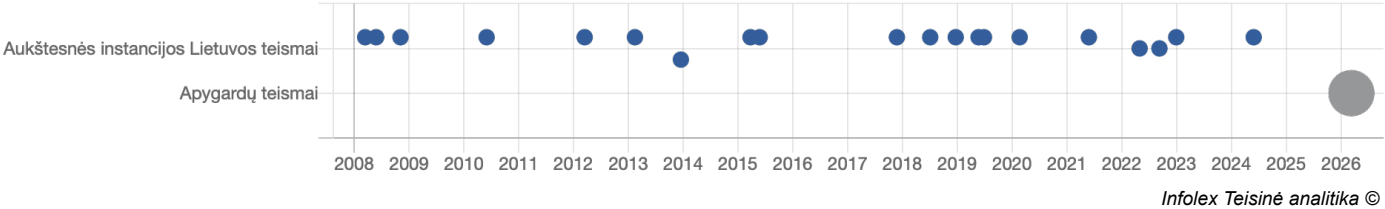
Skaitykite naujienas Savaitės apžvalgoje > (2026-03-16)

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus 2026 m. kovo 10 d. nutartis civilinėje byloje
Nr. e2A-276-981/2026

Kopijuoti

Kategorija: 3.3.1.19.4. Panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą visą ar iš dalies ir perduoti bylą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo; 2.6.10.8. Žalos atlyginimo būdo, dydžio nustatymas ir žalos atlyginimo mokėjimas; 2.6.10.2.4. Žala

(20) paminėta tekste << |

2007 Priartinti | Paaiškinimai

Ryšiai Proceso dalyviai (1) Bylos istorija

Įžanga	Reikalavimas	Nagrinėjimas	Skundas	Motyvacija	Rezoliucija
--------	--------------	--------------	---------	------------	-------------

Rodyti mažiau

Civilinė byla Nr. e2A-276-981/2026

Teismo proceso Nr. 2-09-3-01073-2024-3

Procesinio sprendimo kategorijos:

2.6.10.2.4; 2.6.10.8; 3.3.1.19.4

(S)

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2026 m. kovo 10 d.

Vilnius

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Astos Jakutytės-Sungailienės, Svetlanos Paninos ir Dalios Trumpulienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja), veikianti Kauno apygardos teismo vardu,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal atsakovo V. A. apeliacinį skundą dėl Alytaus apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovės bankrutuojančios mažosios bendrijos „DV international“ ieškinį atsakovui V. A. dėl žalos atlyginimo.

Apeliacinės instancijos teismas

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Ieškovė bankrutuojanti MB „DV international“ (toliau – ir ieškovė) kreipėsi į teismą su ieškiniu, kuriuo prašė priteisti iš atsakovo V. A. (toliau – ir atsakovas) 72 023 EUR žalos atlyginimą, 5 procentų dydžio metines procesines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir bylinėjimosi išlaidas.

2. Ieškinyje nurodė, kad Kauno apygardos teismas 2024 m. gegužės 8 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. eB2-783-555/2024 (dabartinis bylos Nr. eB2-139-555/2026), kuri įsiteisėjo 2024 m. gegužės 28 d., ieškovei iškėlė bankroto bylą ir nemokumo administratore paskyrė Jurgitą Šileikienę. Pagal ieškovės steigimo sutartį atsakovas iki nutarties iškelti bankroto bylą buvo ieškovės vadovas. Pagal ieškovės 2018 metų balansą jos turtą sudarė 72 023 EUR. Atsakovas iki šios dienos nemokumo administratorei Jurgitai Šileikienei neperdavė nei ieškovės turto, nei dokumentų, todėl atsakovui, kaip juridinio asmens vadovui, kyla civilinė atsakomybė.

3. Ieškovės vertinimu, egzistuoja visos atsakovo civilinės atsakomybės sąlygos. Nagrinėjamu atveju atsakovo neteisėti veiksmai pasireiškė neveikimu, nes jis nevykdė Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – ir JANI) 57 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų bei Kauno apygardos teismo 2024 m. gegužės 8 d. nutartimi nustatytos pareigos perduoti bankrutuojančios įmonės turtą ir visus dokumentus bei buhalterinės apskaitos registrus ieškovės nemokumo administratorei Jurgitai Šileikienei, dėl ko ieškovė patyrė žalą, paskaičiuotą pagal paskutinį VI Registrų centrui teiktą 2018

m. balansą, pagal kurį ieškovė turėjo turto už 72 023 EUR. Pažymi, kad jei ieškovės turtas ir dokumentai būtų perduoti nemokumo administratoriui, ieškovė nebūtų patyrusi 72 023 EUR dydžio žalos, todėl egzistuoja ir priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir žalos. Ieškovė nurodė neįrodinėsimi atsakovo kaltės, kadangi šios civilinės atsakomybės sąlygos egzistavimas yra preziumuojamas.

4. Atsakovas V. A. atsiliepimu į ieškinį su juo nesutiko ir prašė jį atmesti.

5. Atsakovas, pasisakydamas dėl žalos nurodė, kad ieškovė nepagrįstai žalos dydį skaičiuoja pagal paskutinį VĮ Registrų centrui ieškovės teiktą 2018 m. balansą, pagal kurį ieškovė turėjo turto už 72 023 EUR. Įmonės turto netekimas kaip žala gali būti vertintina tik kaip turto praradimas, kuris nulemtas įmonės vadovo tyčinių veiksmų ar didelio nerūpestingumo, dėl ko negalima patenkinti kreditorių reikalavimų, t. y. žala būtų patirta, tik jei įmonė negalėtų vykdyti savo finansinių įsipareigojimų kreditoriams dėl atsakovo tyčinių veiksmų arba didelio nerūpestingumo ta apimtimi, kiek kreditorių reikalavimai viršytų įmonės turtą. Ieškovė kartu su ieškiniu nepateikė teismo patvirtintų kreditorių reikalavimų sąrašo, pagal ką būtų galima bent jau svarstyti apie įmonės patirtą žalą, kaip apribojimą visa apimtimi įvykdyti finansinius įsipareigojimus kreditoriams. Ieškovės žalos dydis apskaičiuotas pagal įmonės finansinės atskaitomybės dokumentą už 2018 m. tiek dėl ilgalaikio, tiek dėl trumpalaikio turto, tačiau ilgalaikis turtas per turto nusidėvėjimo (amortizacijos) laikotarpį, kai įmonė vykdė veiklą, įskaitomas į sąnaudas, o trumpalaikis turtas, t. y. atsargos, gautinos sumos ir kitas greitai nusidėvintis turtas yra sunaudojamas per vienerius metus, todėl įmonės turtas šiuo metu neatitinka įmonės balanse už 2018 m. nurodytos vertės.

6. Atsakovas atkreipė dėmesį, jog tam, kad atsakovui kiltų civilinė atsakomybė už įmonės negalėjamą atsiskaityti su kreditoriais, atsakovo tyčiniai ar didelio nerūpestingumo nulemti veiksmai turi būti tiesiogiai susiję su įmonės turto praradimu ar nepagrįstu vertės sumažėjimu ir dėl šių priežasčių įmonės kreditorių reikalavimai negali būti patenkinti, todėl atsakovo neveikimas – įmonės buhalterinių apskaitos dokumentų neperdavimas likvidatoriui – nėra sietinas su apribotomis įmonės galimybėmis atsiskaityti su savo kreditoriais, be to, apskritai nėra žinoma kreditorių reikalavimų bendra suma. Atsakovas išsiuntė elektroniniu paštu turimus įmonės buhalterinius dokumentus ieškovės atstovui, todėl teiginiai apie įmonės buhalterinių apskaitos dokumentų neperdavimą yra klaidingi.

7. Pasisakydamas dėl priežastinio ryšio nurodė, kad įmonės buhalterinės apskaitos dokumentų neperdavimas likvidatoriui už vėlesnius nei 2018 m. negali nulemti ieškovės apskaičiuotos žalos, kai buhalterinės apskaitos principai leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad įmonės ilgalaikis turtas ir trumpalaikis turtas, įtraukus į sąnaudas vėlesniais įmonės veiklos metais, todėl 2018 m. duomenys neatitinka tikrosios įmonės balansinio turto vertės.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

8. Alytaus apylinkės teismas 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimu ieškovės ieškinį tenkino visiškai: priteisė ieškovei iš atsakovo 72 023 EUR žalos atlyginimo ir 5 procentų dydžio metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, taip pat valstybės naudai iš atsakovo priteisė 1 305 EUR žyminio mokesčio.

9. Teismas nesutiko su atsakovo motyvais, kad atsakovui civilinė atsakomybė kiltų tik dėl jo tyčinių veiksmų ar didelio nerūpestingumo prarandant įmonės turtą ar sumažinant turto vertę, dėl ko įmonė negalėtų atsiskaityti su kreditoriais ir tenkinti jų reikalavimus, todėl vien tik įmonės turto ir buhalterinių apskaitos dokumentų neperdavimas nemokumo administratoriui nesietinas su jo civiline atsakomybe, kadangi ieškovės bankroto byloje nustatyta, jog ieškovė yra nemoki, taip pat patvirtintas ieškovės kreditorių ir jų finansinių reikalavimų sąrašas.

10. Teismas nustatė, kad atsakovo vadovavimo laikotarpiu paskutiniai bendrovės finansinės atskaitomybės dokumentai registrai buvo pateikti už 2018 m. už 2018 metus. Paskutiniojo, 2018 m. gruodžio 31 d. balanso duomenimis, ieškovės turtą sudarė 72 023 EUR, iš kurių ilgalaikis materialus turtas – 27 067 EUR (kitas turtas), trumpalaikis turtas – 49 908 EUR, kurį sudarė 11 018 EUR vertės atsargos, sumokėti avansai ir vykdomi darbai, 25 506 EUR per vienerius metus gautinos sumos, 6 109 EUR kitas trumpalaikis turtas ir 7 275 EUR pinigai. Taip pat iš atsakovo pateiktų ilgalaikio turto apskaitos kortelių už 2023 m. matyti, kad įmonei priklauso turtas: minkštų ledų aparatas Minigel 1, Xiaomi Mi Lite 6+ 128 5G Black dualSIM, stacionarus kompiuteris AIO 3, Šilėlis TV-55, grafinė planšetė Wacom Cintiq 16 DTK, nešiojamas kompiuteris ACER aspire.

11. Teismas konstatavo, jog byloje nėra duomenų, kad minimas ieškovės turtas, taip pat ir juridinio asmens dokumentai, buhalterinės apskaitos registrai bei kita juridinio asmens informacija, susijusi su jo veikla iškėlus bendrovei nemokumo bylą, būtų perduotas ieškovės nemokumo administratoriui, nors tokia pareiga pagal JAN/ 57 straipsnio nuostatas teko būtent atsakovui, todėl vien šios teisės aktų nustatytos pareigos nevykdymas sudaro pagrindą vadovui taikyti civilinę deliktinę atsakomybę.

12. Teismas nurodė, kad atsakovas nesutiko su paskaičiuotu žalos dydžiu motyvuodamas tuo, kad 2018 m. duomenys neatitinka tikrosios įmonės balansinio turto vertės, nes ilgalaikis turtas įmonei vykdant veiklą nusidėvi ir įskaitomas į sąnaudas, o trumpalaikis turtas, t. y. atsargos, gautinos sumos ir kitas greitai nusidėvintis turtas, dėl savo esmės yra sunaudojamas per vienerius metus, šias aplinkybes įrodinėdamas teismui pateiktais balansais už 2021 m., 2022 m., 2023 m., kurių teismas nelaikė įrodymais, kadangi jie yra be datų, parašų ir kitų būtinų rekvizitų, kas teismui kėlė abejonių dėl jų parengimo atitinkamomis datomis ir realaus egzistavimo įmonės finansinėje apskaitoje. Teismas, įvertinęs tai, kad kitų įrodymų atsakovas nepateikė, priėjo prie išvados, kad atsakovas neįrodė įmonės realios turto struktūros ir turto vertės.

13. Teismas konstatavo, kad būtent atsakovas, kaip asmuo, atsakingas už jo vadovaujamos bendrovės veiklos organizavimą, finansinę atskaitomybę, bendrovės dokumentų, turto išsaugojimą ir kitų teisės aktuose numatytų pareigų vykdymą, ir geriausiai žinantis ir galintis pateikti duomenis apie įmonės finansinį turtą nemokumo bylos bendrovei iškėlimo metu, privalėtų aplinkybes apie turto duomenų balanse (ne)teisingumą įrodyti ir tuo pačiu paneigti, jog bendrovei padaryta žala yra mažesnė arba, kad jokios žalos bendrovei nepadaryta.

14. Atsižvelgdamas į tai, kad 2018 metų balanse užfiksuotas turtas po bankroto bylos iškėlimo nebuvo perduotas nemokumo administratoriui, teismas pripažino faktinį priežastinį ryšį tarp atsakovo neteisėtų veiksmų ir nustatytos 72 023 EUR žalos egzistuojant: neperdavus bankrutavusios bendrovės turto, pablogėjo bendrovės turtinė padėtis ir galimybė atsiskaityti su kreditoriumi, todėl tarp atsakovo neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos, kurią savo kaltais veiksmais, neveikdamas rūpestingai, atidžiai ir apdairiai, kiek atitinkamomis sąlygomis buvo būtina, padarė atsakovas, egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

15. Atsakovas V. A. (toliau – ir apeliantas) apeliaciniu skundu prašo panaikinti Alytaus apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimą ir perduoti bylą pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo bei priteisti apellantui iš ieškovės apeliaciniame teisme turėtas bylinėjimosi išlaidas. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

15.1. Nesutinka su pirmosios instancijos teismo teiginiais, kad apelianto, kaip buvusio ieškovės vadovo, atsakingo už buhalterinės apskaitos vedimą ir finansinių ataskaitų rengimą iki bankroto bylos iškėlimo, pateikti įmonės balansai už 2021 m., 2022 m., 2023 m. yra neaktualūs. Teismas nurodo, jog pateiktuose balansuose nėra nurodyta data, tačiau paties dokumento pavadinimas leidžia nustatyti balansinį laikotarpį, juolab įstatymas nenumato, kurioje vietoje turi būti nurodoma balansinio laikotarpio data. Teismui pateikti įmonės balansai už minėtus laikotarpius yra suformuoti naudojantis buhalterinės apskaitos registro programa, todėl duomenys atitinka buhalterinius įrašus apie ūkines operacijas, kurie pagal pasirinktą laikotarpį rodo įmonės finansinę būklę. Pažymi, kad nurodyti balansai nebuvo pasirašyti, nes ieškovei iškėlus bankroto bylą ir paskyrus nemokumo administratorę, apeliantas neteko įgaliojimų vesti įmonės apskaitą, taip pat ir pasirašyti finansinių ataskaitų. Be to, apelianto veiksmas teikiant minėtus balansus patvirtina šią autentiškumą tiek turinio, tiek formos prasme.

15.2. Pirmosios instancijos teismui apeliantas pateikė balansus už 2021 m., 2022 m. ir 2023 m. bei ilgalaikio turto apskaitos korteles, kurios atspindėjo faktinę turto būklę ir šio vertės kitimą laikui bėgant. Pateikti dokumentai parodo balansinio turto vertės kaitą nuo 2018 m. iki 2023 m., kas leidžia pagrįstai teigti, kad balansinio turto vertės yra dinamiškas rodiklis, todėl nėra tinkamas įmonės turto vertei apskaičiuoti po vienerių metų, juo labiau po šešerių metų įmonės veiklos, t. y. 2024 m. Nurodyti dokumentai teismo buvo atmesti vien dėl formalių rekvizitų trūkumų, nors pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksą (toliau – ir *CPK*) 185 straipsnį teismas privalėjo vertinti visų byloje esančių įrodymų visetą, o ne atsirinkti tik tuos, kurie patvirtina vienos šalies poziciją. Pateikti balansai rodo, kad įmonės finansinė būklė po 2018 m. iš esmės keitėsi, nes balansuose buvo užfiksuotos atsargos, gautinos sumos ir piniginės lėšos, kurių 2018 m. dokumentai neatspindėjo. Vėlesni laikotarpiai parodė dar ryškesnius pokyčius: 2021 m. įmonės turtas siekė **111 283 EUR**, 2022 m. – **129 917 EUR**, o 2023 m. sumažėjo iki 92 303 EUR. Šiuose dokumentuose užfiksuotas turto mažėjimas aiškiai iliustruoja tiek ilgalaikio turto nusidėvėjimo, tiek atsargų sumažėjimo tendencijas. Be to, prie balansų pateiktos ilgalaikio turto kortelės rodo konkrečių turto vienetų (kompiuterių, planšetės, telefono, televizoriaus, ledų aparato) faktinę likutinę vertę 2023 m., kuri daugeliu atvejų siekė tik kelis eurus. Nepaisant šių duomenų, teismas rėmėsi tik 2018 m. balansu, kuris nei pagal įstatymą, nei pagal teismų praktiką negali būti laikomas patikimu šaltiniu žalos dydžiui nustatyti po šešerių metų įmonės veiklos.

15.3. Pirmosios instancijos teismas selektyviai atsirinko tik tuos įrodymus, kurie patvirtino išankstinę poziciją, ir ignoravo kitus įrodymus, kurie paneigia ieškovės teiginius. Tai ne tik pažeidė proceso rungimosi ir šalių lygiateisiškumo principus (*CPK* 17 straipsnis), bet ir iš esmės nulėmė neteisingą žalos dydžio nustatymą, nes nebuvo atsižvelgta į faktinių įmonės finansinių rodiklių kaitą iki pat 2023 m. ar 2024 m. Pažymi, kad nuo 2018 m. įmonės turto vertė bei sudėtis kito dėl natūralaus nusidėvėjimo, daiktų praradimo, sugadinimo ir panašiai.

15.4. Vertinant balanso, kaip atskiros įrodinėjimo priemonės, duomenis, jų išsamumą, detalumą bei tikslumą ir darant išvadą dėl šių duomenų patikimumo, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad tai yra finansinio pobūdžio duomenys, atspindintys apskaitoje naudojamą įmonės turto vertę, kuri ne visada atspindi turto rinkos vertę, paprastai naudojamą žalos dydžiui nustatyti. Tai yra subendrinti daugelio objektų verčių duomenys, išvestiniai iš kitų dokumentų (inventurizacijos aktų, ūkinių operacijų dokumentų ir kt.). Balanso duomenys taip pat neatspindi vėlesnio turto vertės pokyčio, susijusio su ekonomine situacija, nusidėvėjimu, sugedimu, pagerinimu ir pan. Pažymima, kad balansas sudaromas ir tvirtinamas apskaitos tikslais, o ne žalos dydžiui nustatyti. Vien tai, kad balansas nesudarytas, nepatvirtintas, trūksta duomenų jam sudaryti arba turimi duomenys neišsamūs, ne visada leidžia daryti išvadą, kad žala yra padaryta, o jos dydis atitinka ankstesniame patvirtintame balanse nurodyto turto vertę.

15.5. Teismas, nustatydamas tariamą žalą, nepagrįstai rėmėsi vien tik 2018 metų balansu, o toks vertinimas neatitinka nei teisės normų, nei kasacinio teismo praktikos, nei ekonominės logikos. Be to, pagal *CPK* 178 straipsnį žalos faktą ir dydį privalo įrodyti ieškovė. Šiuo atveju ieškovė nepateikė jokių įrodymų apie realų turto egzistavimą ar jo vertę. Nepaisant to, teismas pripažino žalą egzistuojančia ir perkėlė įrodinėjimo našta apeliantei, taip pažeisdamas įrodinėjimo taisykles.

15.6. Nesutinka su teismo išvada, kad įmonės vykdomą veiklą 2019 m. – 2023 m. gali patvirtinti išskirtinai tik viena iš finansinių ataskaitų – balansas. VMI teismui pateiktos pelno nuostolių ataskaitos už 2019 m. – 2023 m. įrodo, jog ieškovė vykdė veiklą, be kita ko, tam tikrais laikotarpiais dirbo pelningai. Taip pat VMI teismui pateikė ir įmonės PVM deklaracijas nuo 2019 m. sausio mėn. iki 2023 gruodžio mėn., pagal kurias galima matyti apskaičiuotas mokėtinas mokestines sumas. Taigi tiek viena iš finansinių ataskaitų, tiek PVM deklaracijos patvirtina, kad ieškovė aktyviai vykdė veiklą bei mokėjo PVM VMI iki pat bankroto bylos iškėlimo.

15.7. Teismas neįvertino nei ieškovės kreditorių reikalavimų sumos, nei jų patenkinimo galimybių. Teismas apsiribojo formalia nuoroda į 2018 m. balansą, nors nei įstatymai, nei teismų praktika tokio pagrindo nenumato. Tokiu būdu padaryta išvada apie tariamą žalos dydį yra visiškai atsieta nuo realaus bankroto proceso logikos, nes neatspindi tikrojo kreditorių interesų pažeidimo masto. Įmonės patirta žala, jeigu ši apskritai būtų konstatuota, galėtų būti skaičiuojama tik tiek, kiek iš įmonės turto nepatenkinti kreditorių reikalavimai.

16. Ieškovė likviduojama dėl bankroto MB „DV international“ pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą, kuriuo su juo nesutiko ir prašė jį atmesti. Atsiliepimas į apeliacinį skundą grindžiamas šiais argumentais:

16.1. Ieškovė nesutinka su apelianto argumentais dėl jo pateiktų balansų pagrįstumo, nes dokumento pavadinimas yra „BALANSAS (EUR)“, o apelianto pateiktuose balansuose niekur nėra nurodyta sudarymo data ir už kokį laikotarpį šie balansai sudaryti. Be to, apelianto pateiktuose balansuose nėra nurodyta, kokio juridinio asmens balansai yra sudaryti. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai nesivadovavo apelianto į bylą pateiktais balansais.

16.2. Nesutikta, kad apeliantas neteko įgaliojimų vesti įmonės apskaitą ir pasirašyti finansinių ataskaitų, nes finansinės atskaitomybės dokumentus nutarties iškelti bankroto bylą ieškovei įsiteisėjimo dieną apeliantas turėjo teisę sudaryti bei pasirašyti. Balansas, kuris sudarytas nutarties iškelti bankroto bylą ieškovei įsiteisėjimo dienai, yra esminis dokumentas, kuriuo pagrindu buvęs ieškovės vadovas turi perduoti nemokumo administratoriui bankrutuojančio juridinio asmens turtą bei dokumentus.

16.3. Apeliantas sąmoningai neteikė ieškovės balanso už 2024 metus nutarties iškelti bankroto bylą ieškovei įsiteisėjimo dienai (2024 m. gegužės 28 d.), nes ieškovė minėtomis datomis, tikėtina, turėjo daugiau turto nei 2018 metais.

16.4. Pabrėžia, kad apeliantas, ginčydamas 2018 metų balanse įrašyto turto vertę, nepateikė jokių tai pagrindžiančių įrodymų: koks konkretus turtas buvo įrašytas 2018 metų balanse, kiek jis nusidėvėjo, koks konkretus ir 2018 metų balansą įrašytas turtas buvo prarastas, sunaudotas, kokio dydžio ir kokių pagrindu neatgautinos pirkėjų skolos. Pažymi, kad visi buhalterinės apskaitos registrai, ieškovės dokumentai yra apelianto žinioje, todėl jis turėjo galimybę apeliaciniame skunde nurodytus argumentus pagrįsti rašytiniais įrodymais.

16.5. Ieškovė šioje byloje įrodinėjo padarytos žalos faktą ir dydį pagal ieškovės 2018 metų balansą. Teismų praktikoje pažymima, kad tuo atveju, kai žalos padarymo faktas, kaip prievolės dėl žalos atlyginimo atsiradimo pagrindas, yra įrodytas, bet ieškovas negali įrodyti žalos dydžio dėl objektyvių priežasčių, žalos dydį nustato teismas. Šios bylos atveju svarbu pažymėti, kad nors apeliantas teigia, kad žalos dydį turi įrodyti ieškovė, tačiau ji negali įrodyti ieškovės turto nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienai (2024 m. gegužės 28 d.) dėl apelianto neteisėtų veiksmų, tai yra neperdavus ieškovės dokumentų bei buhalterinės apskaitos registrų nemokumo administratoriui. Nagrinėjamu atveju susidaro ydinga situacija, nes apeliantas, turėdamas visus ieškovės dokumentus bei buhalterinės apskaitos registrus apie ieškovės turtą ir jų neperduodamas ieškovės nemokumo administratoriui, reikalauja ieškovės įrodyti, koks konkretus turtas priklausė ieškovei nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienai.

16.6. Apeliantei, savo žinioje turinčiam visus ieškovės dokumentus, turtą bei buhalterinės apskaitos registrus, taikytina contra spoliatorem prezumpcija, kuri šiuo atveju reiškia, kad apeliantei nepateikus balanso nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienai ar kitų įrodymų, kurie patvirtintų apeliantei turėtą turtą 2024 m. gegužės 28 d., laikytina, kad ieškovės turto dydis po 2018 metų nėra sumažėjęs.

16.7. Apeliaciniame skunde nurodyta, kad bankroto procese žala apibrėžiama ne apskaitiniais duomenimis, o kreditorių reikalavimų nepatenkinta dalimi. Su tokia apelianto pozicija ieškovė nesutinka, nes kasacinis teismas yra nurodęs, kad pagal bendrą taisyklę bankrutuojančios įmonės administratorius, kuriam įstatymo nurodyta ginti ne tik kreditorių, bet ir pačios bankrutuojančios įmonės teises ir interesus, gali pareikšti reikalavimą bendrovės vadovui dėl žalos atlyginimo, didesnę už teismo patvirtintą bendrovės kreditorių finansinių reikalavimų bankroto byloje ir bendrovės bankroto administravimo išlaidų sumą.

16.8. Nagrinėjamoje civilinėje byloje ieškovės patvirtintų kreditorių reikalavimų dydis neturi reikšmės nustatant ieškovei padarytos žalos dydį. Apeliantas ieškovei turi perduoti visą jos turtą, o ne tiek, kiek jo manymu užteks kreditorių reikalavimams patenkinti, kadangi patvirtintų kreditorių reikalavimų dydis bankroto proceso eigoje gali kisti.

konstatuoja:

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės teisiniai argumentai ir išvados

17. Apeliacinės instancijos teismą saisto šalių nustatytos pirmosios instancijos teismo procesinio sprendimo apskundimo ribos, todėl jis peržiūri pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą tik pagal apeliacinio skundo ribas, kartu ex officio (pagal pareigas) patikrindamas, ar nėra absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų (*CPK 320* straipsnio 1 dalis). Taigi apeliacinis procesas yra pakartotinis bylos nagrinėjimas neišinant už apeliacinio skundo apibrėžtų ribų, siekiant nustatyti, ar pirmosios instancijos teismas teisingai išsprendė bylą tiek teisine, tiek ir faktine prasme (*CPK 320* straipsnis).

18. Teisėjų kolegija nenustatė absoliučių pirmosios instancijos teismo sprendimo negaliojimo pagrindų, įtvirtintų *CPK 329* straipsnio 2 dalies 1–7 punktuose, taip pat būtinybės peržengti apeliacinių skundų ribas, todėl pasisako dėl paduotų apeliacinių skundų ir atsiliepimų į juos faktinių bei teisinių argumentų.

Dėl apelianto pateiktų procesinių dokumentų

19. Apeliacinės instancijos teismui apeliantas (atsakovas) pateikė 27 (dvidešimt septynis) procesinius dokumentus, Alytaus apylinkės teismas persiuntė apelianto teismui pateiktus paaiškinimus dėl susijusių bylų, papildomus paaiškinimus ir prašymus, kurie pagal pateiktų dokumentų turinį yra: informacinio pobūdžio pranešimai apie Kauno apygardos teisme likviduojamos dėl bankroto MB „DV International“ procesą ir susijusias civilines bylas (bylos Nr. eB2-139-555/2026); informaciniai pranešimai apie apelianto skundų pagrindu inicijuotus patikrinimus ir tyrimus: Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijoje (reg. Nr. PSG-138, 2026-01-19); Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijoje (reg. Nr. 2-704, 2026-01-19); valstybės įmonėje Registrų centre (reg. Nr. SR-56 (4.49 Mr), 2026-01-20; 2026-02-03 Nr. G-5951 (1.4 Mr); Lietuvos Respublikos valstybinėje mokesčių inspekcijoje (reg. Nr. G-657, 2026-01-19; reg. Nr. 2026-02-03 Nr. GNA-8548); Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyboje (2026-02-03 kreipimosi pagrindu); Valstybinėje darbo inspekcijoje (reg. Nr. APS-2-1431); Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnyboje (2026-01-24 skundo pagrindu); Lietuvos Respublikos valstybinėje mokesčių inspekcijoje (reg. Nr. 2026-02-03 Nr. GNA-8548). Apeliantas taip pat pateikė informaciją apie inicijuotą ikiteisminį tyrimą Kauno apygardos prokuratūroje (medžiaga Nr. AP-32731) dėl galimų neteisėto duomenų tvarkymo ir pateikimo aplinkybių inicijuojant bankroto procesą; Kauno apygardos prokuratūros 2026 m. vasario 4 d. raštą Nr. AP-3271, kuriuo Alytaus policijos komisariatui pavesta priimti procesinį sprendimą dėl apelianto pareiškimo dėl nemokumo administratorės Jurgitos Šileikienės veiksmų. Apeliacinės instancijos teismui taip pat pateiktas prašymas priimti atskirą nutartį dėl nemokumo administratorės Jurgitos Šileikienės veiksmų (galimo tyčinio įrodymų nuslėpimo); pateikti paaiškinimai (papildomi paaiškinimai) dėl nemokumo administratorės piktnaudžiavimo; pateikti prašymai dėl apeliacinio proceso sustabdymo *CPK 163* straipsnio 3 punkto pagrindu dėl administracinės bylos Nr. I3-7731-426/2026; pateikti prašymai dėl įrodymų prijungimo ir įrodymų (MB „DV International“ 2023 metų pelno mokesčio deklaracijos ir su ja susijusių apskaičiavimo duomenų, į MB „DV International“ sąskaitą gautas 5 000 EUR lėšas, pervestas pagal 2024 m. lapkričio 20 d. taikos sutartį civilinėje byloje Nr. e2-7360-810/2024) išreikalavimo iš nemokumo administratorės Jurgitos Šileikienės, Lietuvos Respublikos valstybinės mokesčių inspekcijos, kitų institucijų; pateikti atsikirtimai į ieškovės atsiliepimą į atsakovo apeliacinį skundą; 2026 m. vasario 22 d. pateikti papildomi (baigiamieji) apelianto paaiškinimai.

Dėl rašytinių paaiškinimų, juos pagrindžiančių įrodymų (ne)prijungimo ir prašymų išreikalauti naujus įrodymus

20. *CPK 42* straipsnyje įtvirtinta teise teikti rašytinius paaiškinimus galima naudotis ir apeliaciniame procese, jeigu tokių paaiškinimų turinys neprieštarauja *CPK 323* straipsnyje nurodytam reikalavimui. Vadovaujantis *CPK 323* straipsniu, pasibaigus apeliacinio skundo padavimo terminui, keisti (papildyti) apeliacinį skundą yra draudžiama. Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje laikomasi nuostatos, kad rašytiniai paaiškinimai, kuriuose šalis išdėsto savo atsikirtimus į priešingos šalies apeliacinės instancijos teismui adresuotus procesinius dokumentus, taip pat negali būti priimami, nes apeliaciniame procese nenumatytas apskaitimas jokiais kitais procesiniais dokumentais, išskyrus patį skundą bei atsiliepimą į jį, kuriems pateikti, be kita ko, yra nustatyti konkretūs procesiniai terminai ir šiems pasibaigus draudžiama keisti (papildyti) skundą (atsiliepimą į jį) (*CPK 323, 338* straipsniai) (Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. balandžio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-269-330/2022, kt.).

21. Be nurodytų imperatyvių įstatyme reglamentuotų ribojimų, *CPK* įtvirtinta ribota apeliacija, kuriai būdinga tai, kad pirmosios instancijos teismo sprendimas tikrinamas pagal byloje jau esančius ir pirmosios instancijos teismo ištirtus ir įvertintus duomenis, tikrinama, ar pirmosios instancijos teismas turėjo pakankamai įrodymų teismo padarytoms išvadoms pagrįsti, ar teismas juos tinkamai ištyrė ir įvertino, ar nepažeidė kitų įrodinėjimo taisyklių ir t. t. Pagal *CPK 320* straipsnį, apeliacinio skundo ribas paprastai nustato faktiniai ir teisiniai argumentai, kurių pagrindu ginčijamas pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumas ir pagrįstumas. *CPK 306* straipsnyje apibrėžiamas apeliacinio skundo turinys, nurodyta, kad skundžiamo teismo sprendimo ar jo dalies neteisėtumas ar nepagrįstumas turi būti grindžiamas bylos aplinkybėmis, įrodymais ir teisiniais argumentais, t. y. faktinio ir teisinio pobūdžio informacija. Pagal *CPK 306* straipsnio 2 dalį apeliacinis skundas negali būti grindžiamas aplinkybėmis, kurios nebuvo nurodytos pirmosios instancijos teisme. Taigi, apeliacinio skundo pagrindas gali būti tos faktinės bylos aplinkybės, kurios buvo nurodytos pirmosios instancijos teisme, nes dėl skundžiamo teismo sprendimo teisėtumo gali būti sprendžiama tik vertinant tuos duomenis, kuriuos, priimdamas sprendimą, turėjo jį priėmęs teismas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-95/2012; 2017 m. lapkričio 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-419-701/2017; Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. rugsėjo 8 d. sprendimas civilinėje byloje Nr. e2A-21-1120/2022).

22. Teisėjų kolegija, įvertinusi apelianto rašytinių paaiškinimų, juos pagrindžiančių naujų rašytinių įrodymų turinį bei prašymus išreikalauti naujus įrodymus (*CPK 199* straipsnis) aptarto teisinio reglamentavimo ir formuojamos teismų praktikos kontekste, kuriais apeliantas siekia atsikirti į ieškovės atsiliepimą į apeliacinį skundą, papildyti apeliacinio skundo argumentus, įvertinus tai, kad teikiami paaiškinimai bei papildomi duomenys iš esmės susiję su likviduojamos dėl bankroto MB „DV International“ bankroto procesu, nemokumo administratorės veiksmais ir jų vertinimu, o ne su nagrinėjamoje byloje aktualiais šalių ginčo dėl žalos atlyginimo iš buvusio likviduojamos dėl bankroto bendrovės vadovo civilinės atsakomybės sąlygų (ne)egzistavimu, prašomi išreikalauti nauji įrodymai pirmosios instancijos teisme nebuvo nagrinėti, nutaria nepriimti apelianto pateiktų papildomų rašytinių paaiškinimų ir juos pagrindžiančių naujų įrodymų, kaip pažeidžiančių *CPK 323* ir *314* straipsnių reikalavimus. Pirmiau nurodyti apelianto skundų pagrindu siekiami inicijuoti patikrinimai ir tyrimai nesudaro kliūčių įvertinti priimto pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą bei pagrįstumą apeliaciniame skunde keliamais aspektais.

23. Apeliacinės instancijos teismas civilinę bylą pagal atsakovo V. A. apeliacinį skundą dėl Alytaus apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovės bankrutuojančios mažosios bendrijos „DV international“ ieškinį atsakovui V. A. dėl žalos atlyginimo išnagrinėjo 2026 m. vasario 10 d. ir procesinio sprendimo priėmimą ir paskelbimą atidėjo 2026 m. kovo 10 d. Teisme 2026 m. vasario 23 d. gauti apelianto rašytiniai paaiškinimai ir prašymas dėl naujų įrodymų išreikalavimo (DOK - 6551), 2026 m. kovo 9 d. gauti rašytiniai paaiškinimai dėl naujai paaiškėjusių aplinkybių ir papildomų įrodymų pateikimo (DOK - 8602 ir DOK - 8340).

24. Teisėjų kolegijai išėjus į sprendimų priėmimo kambarį, jokie procesiniai dokumentai, prašymai, įrodymai ir kiti dokumentai į bylą negali būti teikiami ir vertinami, nes jau yra baigtas apeliacinės bylos nagrinėjimas iš esmės (*CPK 251* straipsnis, *257* straipsnis, *302* straipsnis). Atsižvelgiant į tai, apelianto pateikti rašytiniai paaiškinimai grąžintini apeliantui.

Dėl apelianto prašymo sustabdyti bylą

25. Apeliantas prašo sustabdyti bylą *CPK 163* straipsnio 3 dalyje numatytu privalomuoju pagrindu dėl administracinės bylos Nr. I3-7731-426/2026.

26. *CPK 163* straipsnio 3 punkte nustatyta, kad teismas privalo sustabdyti bylą, kai negalima nagrinėti tos bylos tol, kol bus išspręsta kita byla, nagrinėjama civilinė, baudžiamąja ar administracine tvarka. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad sustabdyti civilinę bylą nurodytu pagrindu galima tik tada, kai nagrinėjamos bylos yra susijusios taip, jog kitoje byloje nustatyti faktai turės įrodomąją, prejudicinę ar privalomąją galią sustabdomai bylai. Šis privalomojo civilinės bylos sustabdymo pagrindas taikomas tada, kai yra prejudicinis ar kitas tiesioginis teisinis nagrinėjamos civilinės bylos ir teisinio rezultato kitoje neišnagrinėtoje byloje ryšys, t. y. kai kitoje byloje nustatyti faktai turės teisinę reikšmę priimant teismo sprendimą nagrinėjamoje byloje; negalimumas išnagrinėti civilinę bylą, iki bus išnagrinėta kita byla, paaiškinamas tuo, kad teismas pats negali nustatyti faktų, kurie nustatomi kitoje byloje, tačiau bus reikšmingi ir nagrinėjamoje byloje. Taigi teismas, siekdamas teisingai pritaikyti *CPK 163* straipsnio 3 punkte įtvirtintą bylos privalomojo sustabdymo pagrindą, visų pirma turi tinkamai nustatyti įrodinėjimo dalyką abiejose bylose. Spręsdamas, ar yra (nėra) dviejų nagrinėjamų civilinių bylų tiesioginis teisinis ryšys, teismas turi išsiaiškinti, kokie teisiškai reikšmingi faktai turi būti nustatyti byloje, kurios nagrinėjimą prašoma sustabdyti, ir kokie nustatomi kitoje civilinėje byloje, dėl kurios prašoma sustabdyti bylą. Įrodinėjimo dalyką, taigi byloje nustatytinus faktus, lemia ginčo šalių reikalavimų ir atskirtimų pagrindai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus plenarinės sesijos 2012 m. lapkričio 6 d. nutarimas civilinėje byloje Nr. 3K-P-311/2012).

27. Patikrinus Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenis (*CPK 179* straipsnio 3 dalis) nustatyta, kad apelianto nurodomoje administracinėje byloje Nr. I3-7731-426/2026 skundą (prašymą) atsisakyta priimti, dėl to yra paduotas atskirasis skundas. Vien dėl šių aplinkybių, nevertinant ir kitų kasacinio teismo nurodytų kriterijų, kuriuos būtina įvertinti sprendžiant, ar yra pagrindas stabdyti bylą *CPK 163* straipsnio 3 punkte nustatytu privalomuoju pagrindu, apeliacinės instancijos teismas negali stabdyti nagrinėjamos bylos, nes administraciniame teisme pareiškėjo skundas nėra priimtas, kitaip tariant, byla nėra pradėta, todėl apelianto prašymas dėl bylos sustabdymo netenkinamas.

Dėl apelianto prašymo priimti atskirąjį nutartį

28. *CPK 332* straipsnyje nustatyta, kad apeliacinės instancijos teismas *CPK 299* straipsnio numatytais atvejais ir tvarka gali priimti atskirąjį nutartį. Pagal *CPK 299* straipsnį, jeigu teismas nagrinėdamas civilinę bylą padaro išvadą, kad asmenys pažeidė įstatymus ar kitas teisės normas, jis priima atskirąjį nutartį ir ją išsiunčia atitinkamoms institucijoms ar pareigūnams, informuodamas apie pažeidimus.

29. Teisėjų kolegija atmeta apelianto prašymą dėl nemokumo administratorės Jurgitos Šileikienės veiksmų (galimo tyčinio įrodymų nuslėpimo) priimti atskirąjį nutartį dėl pranešimo teisėsaugos institucijoms dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo, nenustačiusi *CPK 299* straipsnyje įtvirtintų pagrindų.

Byloje nustatytos reikšmingos faktinės aplinkybės

30. Byloje esančiais duomenimis nustatyta, kad ieškovė MB „DV international“ įregistruota 2012 m. spalio 3 d. Ieškovės nariais nuo jos įsteigimo buvo atsakovas V. A. ir D. A.. Ieškovės atstovu nuo 2012 m. spalio 1 d. iki bankroto bylos ieškovei iškėlimo buvo atsakovas V. A..

31. Ieškovė Juridinių asmenų registrų tvarkytojui paskutinį finansinių ataskaitų rinkinį už 2018 m. yra pateikusi 2019 m. vasario 14 d.

32. Kauno apygardos teismas 2024 m. gegužės 8 d. nutartimi ieškovei MB „DV international“ iškėlė bankroto bylą (civilinės bylos Nr. eB2-139-555/2026; senas bylos Nr. eB2-783-555/2024), ieškovės nemokumo administratore paskirta Jurgitą Šileikienę. Nutartis įsiteisėjo 2024 m. gegužės 28 d. Šia nutartimi teismas įpareigojo MB „DV international“ valdymo organus per 15 dienų nuo nutarties įsiteisėjimo dienos perduoti paskirtai nemokumo administratoriui juridinio asmens valdomą ir naudojamą turtą pagal nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos duomenis, visus juridinio asmens dokumentus, buhalterinės apskaitos registrus ir kitą juridinio asmens informaciją, susijusią su jo veikla.

33. Nagrinėjamos bylos apeliacijos objektas – Alytaus apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimo, kuriuo teismas visiškai tenkino ieškinį dėl žalos atlyginimo iš buvusio likviduojamos dėl bankroto bendrovės vadovo, teisėtumo ir pagrįstumo patikrinimas. Apeliaciniame skunde keliama klausimai dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo dalies, kuria buvo nustatytas ieškovei priteistinos žalos dydis, pagrįstumo bei įrodinėjimą reglamentuojančių normų bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme (ne)tinkamo taikymo. Dėl likusių civilinės atsakomybės taikymo sąlygų (ne)egzistavimo apeliacinės instancijos teismas nepasisakys, nes apeliaciniame skunde dėl jų nebuvo pasisakyta nebuvo.

Dėl bylos esmės (ne)atskleidimo

34. Apeliaciniame skunde atsakovas kelia pirmosios instancijos teismo sprendimo nepagrįstumo klausimą: atsakovas apeliaciniame skunde pirmosios instancijos teismo sprendimą, visų pirma, ginčija neatskleistos bylos esmės aspektu, nurodydamas, kad teismas byloje netinkamai paskirstė įrodinėjimo pareigą, pateiktus įrodymus vertino selektyviai, sprendime visiškai nevertindamas dalies reikšmingų aplinkybių.

35. Bylos esmė suprantama kaip svarbiausios faktinės ir teisinės bylos aplinkybės. Sprendžiant, ar yra *CPK 327* straipsnio 1 dalies 2 punkto taikymo sąlygos, turi būti atsižvelgiama į neišdirtų aplinkybių apimtį ir pobūdį, įrodymų gavimo galimybes. Jeigu dėl tirtų aplinkybių ir reikalaujimų įrodymų apimtį ir pobūdžio būtų pagrindas padaryti išvadą, kad byla apeliacinės instancijos teisme turi būti nagrinėjama beveik visa apimtimi naujais aspektais, tai reikštų, jog būtų pagrindas konstatuoti bylos esmės neatskleidimą pirmosios instancijos teisme kaip pagrindą perduoti bylą nagrinėti iš naujo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. vasario 8 d. nutartį, priimtą civilinėje byloje Nr. 3K-3-10/2013).

36. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad kiekvienoje civilinėje byloje teismas turi įsitikinti ir sprendime nurodyti, kurios reikšmingos bylai aplinkybės nustatytos, o kurios – nenustatytos. Tuo teismas įsitikina vykstant įrodinėjimo procesui, kai pateikiami, tiriami ir vertinami įrodymai. Tik teisingai nustatčius teisiškai reikšmingas faktines bylos aplinkybes galima tinkamai pritaikyti vieną ar kitą teisės normą ir teisingai išspręsti ginčą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-179-684/2019). *CPK 265* straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teismas, priimdamas sprendimą, įvertina įrodymus, konstatuoja, kurios aplinkybės, turinčios reikšmės bylai, yra nustatytos ir kurios nenustatytos, koks įstatymas turi būti taikomas ir ar ieškinyje yra tenkintinas. Pažymėtina, kad visi šie klausimai, kurių išnagrinėjimas reiškia galutinio teismo sprendimo priėmimą (*CPK 260* straipsnis), negali būti tinkamai išspręsti, neužtikrinus tinkamo įrodinėjimo proceso. Tinkamo įrodinėjimo proceso užtikrinimas yra pamatinė ir kartu būtinoji teisingo bylos išnagrinėjimo iš esmės, užbaigiamo teismo sprendimo priėmimu, sąlyga (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-248/2018).

37. Apeliaciniame skunde atsakovas kelia pirmosios instancijos teismo sprendimo dalies nepagrįstumo klausimą nurodydamas, kad teismas, atmesdamas atsakovo pateiktus įrodymus, padarė neteisingą išvadą, jog atsakovas, neperduodamas ieškovei jos turto ir dokumentų, padarė ieškovei 72 023 EUR dydžio žalą. Apelianto vertinimu, pirmosios instancijos teismas nepagrįstai atsisakė vertinti atsakovo pateiktus ieškovės finansinius dokumentus bei vertino tik tuos įrodymus ir aplinkybes, kurie patvirtino ieškovės poziciją, be to, neteisingai paskirstė įrodinėjimo pareigą ją nepagrįstai perkeldamas atsakovui. Apelianto tvirtinimu, pirmosios instancijos teismas netinkamai nustatė ir ieškovei padarytos žalos dydį, kadangi vertino vien tik 2018 m. ieškovės balanso duomenis, tačiau žalos dydis nebuvo susietas su bankroto byloje patvirtintais kreditoriniais reikalavimais, kurie yra mažesni nei ieškovės reikalaujama priteisti žala. Atsižvelgiant į tai, apelianto įsitikinimu, egzistuoja pagrindas bylą perduoti pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

38. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, neperžengdama apeliaciniame skunde ir atsiliepimo į jį nustatytų ribų, įvertino skundžiamo teismo sprendimo turinį, ir priėjo prie išvados, jog pirmosios instancijos teismas tinkamai neištyrė įrodymų, neišsiaiškino bylai reikšmingų faktinių aplinkybių visumos ir tinkamai nemotyavo skundžiamo sprendimo, dėl to liko neatskleista bylos esmė.

Dėl žalos dydžio nustatymo

39. Žala – tai teisės saugomų asmeninių ir (ar) turinių vertybių sunaikinimas arba pakenkimas teisėtiems interesams neteisėtais veiksmais, sukėlęs neigiamų padarinių, kuriuos pagal įstatymus galima įvertinti turine išraiška. CK 6.249 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad žala yra asmens turto netekimas arba sužalojimas, turėtos išlaidos (tiesioginiai nuostoliai), taip pat negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvę neteisėtų veiksmų. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, aiškindamas CK 6.249 straipsnio 1 dalį, yra konstatavęs, kad, remiantis šios teisės normos nuostatomis, galima teigti, jog žala yra nukentėjusiojo turiniai ir kitokie praradimai, dėl kurių nukenčia jo turinė padėtis ir pan. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. gegužės 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-314/2008; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. lapkričio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-554/2008; kt.).

40. Pagal CK 6.249 straipsnio 1 dalį žala gali būti padaryta turto netekimu, todėl ir žala bendrovei gali būti padaryta dėl turto, kuris buvo bendrovės vadovo žinioje, netekimo. Šis faktas turi būti patvirtinamas įrodymais, kad turtas įmonėje buvo, bet jo neliko, taip pat nėra to turto ekvivalento, jeigu pagal aplinkybes jis turėtų būti. Įmonės turtas yra apskaitomas pagal apskaitos dokumentus, todėl turto turėjimas ir netekimas gali būti įrodinėjamas apskaitos dokumentais. Jais turi būti patikimai patvirtinamas turto turėjimo faktas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-14/2013).

41. Nagrinėjamu atveju ieškovė byloje pareiškė reikalavimą priteisti iš atsakovo, buvusio ieškovės vadovo, 72 023 EUR žalos atlyginimą, paskaičiuotą pagal paskutinį ieškovės VĮ Registrų centrui pateiktą 2018 m. balansą, pagal kurį ieškovė turėjo turto už 72 023 EUR. Atsiliepime į apeliacinį skundą ieškovė laikosi pozicijos, kad ieškovė nebūtų patyrusi 72 023 EUR dydžio žalos, jeigu bendrovės vadovas (atsakovas) jos turtą ir dokumentus būtų perdavęs nemokumo administratoriui.

42. Išnagrinėjęs bylą pirmosios instancijos teismas priėjo prie išvados, jog atsakovas neįrodė, kad jis, neperdavęs ieškovei jos turto ir dokumentų, padarė ieškovei kitokio dydžio žalą, todėl sprendė, kad ieškovei yra priteistina 2018 m. balanse nurodyta turto suma – 72 023 EUR. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegijos vertinimu, tokia pirmosios instancijos teismo išvada nėra pagrįsta dėl toliau nurodomų priežasčių.

43. Civiliniame procese galiojantis rungimosi principas lemia tai, jog įrodinėjimo pareiga ir pagrindinis vaidmuo įrodinėjant tenka įrodinėjamų aplinkybių nustatymu suinteresuotoms šalims (CPK 12, 178 straipsniai). Vertindamas įrodymų visumą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų padaryti išvadą, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas. Šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, nebent yra remiamasi aplinkybėmis, kurių civilinio proceso įstatymo nustatyta tvarka nereikia įrodinėti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. gegužės 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-118-916/2021; kt.). Rungimosi principas, be kita ko, suteikia teisę (kartu – procesinę pareigą) šalims ne tik įrodinėti aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu, bet ir teikti įrodymus, paneigiančius kitos šalies įrodinėjamas aplinkybes (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. vasario 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-28-701/2020; 2024 m. gegužės 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-74-381/2024).

44. Kasacinio teismo praktikoje pripažįstama, kad įmonės patvirtintame balanse esantys duomenys gali būti tinkama ir leistina įrodinėjimo priemonė žalos dydžiui ir faktui įrodyti (CPK 177 straipsnis). Tačiau, vertinant jame esančius duomenis, reikia vadovautis įrodymų visumos taisykle – patvirtinto balanso finansiniai duomenys turi būti vertinami kartu su kitais įrodymais ir iš jų visumos turi būti sprendžiama, ar pasirašytame balanse esantys duomenys patvirtina įmonei padarytos žalos faktą ir jos dydį (CPK 185 straipsnis). Vertinant balanso, kaip atskiros įrodinėjimo priemonės, duomenis, jų išsamumą, detalumą ir tikslumą bei sprendžiant dėl šių duomenų patikimumo, atkreiptinas dėmesys į tai, kad tai yra finansinio pobūdžio duomenys, atspindintys apskaitoje naudojamą įmonės turto vertę, kuri ne visada atitinka turto rinkos vertę, paprastai naudojamą žalos dydžiui nustatyti; taip pat į tai, kad tai yra apibendrinti daugelio objektų vertių duomenys; kad jie yra nustatyti, remiantis kitais dokumentais (inventorizacijos aktais, ūkinių operacijų dokumentais ir kt.). Iš balanso duomenų negalima nustatyti vėlesnio turto vertės pokyčio, susijusio su ekonomine situacija, nusidėvėjimu, sugedimu, pagerinimu ir pan. Balansas sudaromas ir tvirtinamas apskaitos tikslais, o ne žalos dydžiui nustatyti, todėl vien tai, kad balansas nesudarytas, nepatvirtintas, trūksta duomenų jam sudaryti arba turimi duomenys neišsamūs, ne visada sudaro pagrindą išvadai, kad žala yra padaryta, o jos dydis atitinka ankstesniame patvirtintame balanse nurodyto turto vertę (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-349-415/2015).

45. Teisėjų kolegijos vertinimu, nagrinėjamu atveju vien ieškovės balanse nurodyti duomenys negalėjo būti laikomi pakankamu įrodymu, pagrindžiančiu ieškovei padarytos žalos dydį. Visų pirma, balanse yra nurodomi duomenys už 2018 m., tačiau pareiga ieškovės nemokumo administratoriui perduoti turtą atsakovui atsirado tik 2024 m. ieškovei iškėlus bankroto bylą, todėl vien tik duomenų apie balanse prieš 6 metus nurodytą turto vertę nepakanka žalos dydžiui nustatyti. Pažymėtina, jog iš byloje esančių Valstybinės mokesčių inspekcijos pateiktų PVM deklaracijų (b. t. 2, p. 17-76) matyti, jog bendrovė iki 2023 m. gruodžio 31 d. vykdė veiklą, todėl ieškovės turto sudėtis ir vertė per šį laikotarpį, tikėtina pasikeitė, tačiau pirmosios instancijos teismas šių aplinkybių netyrė ir dėl jų skundžiamame sprendime nepasisakė.

46. Antra, kaip jau minėta, balanse įrašyti duomenys yra finansinio pobūdžio duomenys, atspindintys apskaitoje naudojamą įmonės turto vertę, kuri ne visada atitinka turto rinkos vertę, t. y. balanse yra atspindima apskaitoje naudojama turto vertė, tačiau reali, faktinė turto vertė dažniausiai būna kitokia. Būtent tai apelianas tvirtino pirmosios instancijos teismui, tačiau teismas šios aplinkybės neįvertino ir nenustatinėjo realios turto vertės, t. y. nenustatinėjo bankrutuojančiai bendrovei faktiškai padarytos žalos dydžio.

47. Trečia, net ir vertinant ieškovei padarytą žalą pagal balansą, turi būti nustatoma, ar visas balanse įrašytas turtas nebuvo perduotas dėl atsakovo neteisėtų veiksmų. Nagrinėjamu atveju teismas nenustatė, koks turtas egzistavo momentu, kai atsakovui kilo pareiga perduoti ieškovės turtą nemokumo administratoriui. Vien tai, jog 2018 m. ieškovė pagal balansą turėjo tam tikro turto, savaime nereiškia, jog šis turtas egzistavo ir 2024 m., todėl remiantis vien balanso duomenimis nėra pagrįsta teigti, kad atsakovui kyla pareiga atlyginti visą 2018 m. egzistavusią turto vertę. Pavyzdžiui, byloje nebuvo vertinama, ar ieškovės per vienų metų gautinos sumos, kurios pagal 2018 m. balansą sudarė 25 506 EUR, egzistavo 2024 m., ar šis turtas nebuvo atgautas dėl atsakovo neteisėtų veiksmų, t. y. turto ir dokumentų neperdavimo, ar dėl pačių debitorių nemokumo ir panašiai. Tuo pačiu principu nebuvo vertinami ir kiti balanse įrašyti turtą aprašantys duomenys: pirmosios instancijos teismas netyrė ir nevertino aplinkybių dėl nustatytų konkrečių turto vienetų (kompiuterių, planšetės, telefono, televizoriaus, ledų aparato) faktinės likutinės vertės 2023 metais.

48. Ketvirta, pirmosios instancijos teismas neįvertino kitų pagal ieškovės ieškinius nagrinėjamų ir išnagrinėtų bylų. Pavyzdžiui, Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenimis, pagal ieškovės ieškinį buvo nagrinėta civilinė byla Nr. e2-7360-810/2024, kurioje buvo sprendžiamas klausimas dėl transporto priemonių pirkimo–pardavimo sutarčių pripažinimo negaliojančiomis ir restitucijos taikymo. Ieškovė minėtoje byloje transporto priemones, kurios iki 2023 m. priklausė ieškovei, buvo įvertinusi 30 320 EUR suma. Ši civilinė byla buvo nutraukta ir patvirtinta taikos sutartis, kuria atsakovai įsipareigojo ieškovei sumokėti 5 000 EUR sumą. Atsižvelgiant į tai pažymėtina, jog pirmosios instancijos teismas vien dėl šios priežasties nepagrįstai priteisė žalos atlyginimą pagal 2018 m. balanse nurodytus duomenis, kadangi klausimas dėl minėtų transporto priemonių vertės (30 320 EUR) atlyginimo jau buvo išspręstas kitoje civilinėje byloje šalims abipusio kompromiso būdu sudarius taikos sutartį. Pirmosios instancijos teismas netyrė ir nevertino, ar taikos sutartyje nurodyta 5 000 EUR suma ieškovei buvo sumokėta, ir kodėl ieškovė prašomų priteisti iš atsakovų minėtų transporto priemonių vertę (30 320 EUR) nesumažino prašomo iš atsakovo priteisti žalos atlyginimo. Be to, pirmosios instancijos teismas neišsiaiškino, ar buvo ir daugiau pagal ieškovės ieškinius debitoriams nagrinėjamų ir (ar) išnagrinėtų bylų, ar bylos (ne)išnagrinėtos ir skolos (ne)priteistos, netyrė, kokios aplinkybės sąlygojo, kad debitorių skolos likviduojamai dėl bankroto bendrovei nebuvo gražintos, ar likviduojama dėl bankroto bendrovė ėmėsi visų protingų priemonių skoloms iš debitorių išieškoti, jeigu ne, kodėl neinicijavo teisminių procesų dėl skolų išieškojimo.

49. Tačiau teisėjų kolegija nesutinka su atsakovo argumentais, kad pirmosios instancijos teismas privalejo skaičiuoti ieškovei priteistiną žalos atlyginimą pagal patvirtintus kreditorinius reikalavimus ieškovės bankroto byloje. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, jog priklausomai nuo to, kurioje bankroto bylos nagrinėjimo stadijoje yra pareiškiamas ir nagrinėjamas ieškinyje dėl žalos atlyginimo, bankrutuojančios bendrovės kreditorių reikalavimų apimtis gali būti nevaisingai aiški (dalis kreditorių reikalavimų gali būti ginčijama, terminai kreditoriaus reikalavimui pareikšti gali būti atnaujinami), taip pat nėra aišku, kiek

realiai bus patirta administravimo išlaidų per visą bankroto laikotarpį (kreditorių patvirtinta administravimo išlaidų sąmata tokios aplinkybės neįrodo, nes ji gali būti keičiama, be to, bankroto administratorius turi teisę tik į realiai patirtų administravimo išlaidų atlyginimą, veikdamas pagal patvirtintą sąmatą) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. gruodžio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-300-823/2022). Atsižvelgiant į tai, šiuo metu nėra įmanoma nustatyti, kokia bus galutinė bankroto proceso išlaidų ir ieškovės kreditorių reikalavimų suma. Tačiau šios aplinkybės nagrinėjamu atveju net nėra svarbios, kadangi atsakovas savo neteisėtais veiksmais, t. y. neperduodamas ieškovės turto ir dokumentų, padarė žalą ne tiesiogiai kreditoriams, o pačiai ieškovei, todėl pirmosios instancijos teismas teisingai nustatė, jog žalos dydis turi būti nustatomas pagal ieškovės nemokumo administratoriui neperduoto turto vertę, juolab kad priešingas žalos atlyginimo modelis neatitiktų teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų, nes buvęs bendrovės vadovas, neperdavęs bendrovės nemokumo administratoriui turto ir dokumentų, savo neteisėtais veiksmais galėtų įgyti naudos, jei turto vertė viršytų bendrovės kreditorių reikalavimų ir administravimo išlaidų sumą, bei taip nepagrįstai praturtėti.

50. Galiausiai, JAN/ 93 straipsnio 3 dalis įtvirtina, jog juridinio asmens turta, kuris liko patenkinus kreditorių reikalavimus ir apmokėjus bankroto proceso išlaidas, nemokumo administratorius perduoda juridinio asmens dalyviams vadovaudamasis konkrečios juridinio asmens teisinę formą reglamentuojančiu įstatymu, todėl nagrinėjamu atveju po nemokumo proceso likus lėšų, jos būtų perduodamos buvusiems ieškovės dalyviams, įskaitant ir atsakovą.

51. Nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas netinkamai taikė įrodinėjimą reglamentuojančias proceso teisės normas. Nors pagal bendrąją taisyklę žalą ir jos dydį turi įrodyti ją prašantis priteisti proceso dalyvis, tačiau taip pat egzistuoja pagrindas nukrypti ir nuo šios taisyklės. Tuo atveju, kai atsakovas pagal įstatymą yra atsakingas už įmonės turto apskaitos organizavimą, turto ir dokumentų išsaugojimą ir perdavimą, ieškovui pateikus visus jam objektyviai prieinamus įrodymus ir tinkamai įvykdžius įrodinėjimo pareigą, būtent atsakovui tenka procesinė pareiga pateikti paaiškinimus ir įrodymus, patvirtinančius turto struktūrą ir jo kiekvieno vieneto vertę. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. sausio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-60-701/2016). Tačiau įstatymas taip pat įtvirtina teismo galimybę siūlyti šalims teikti papildomus įrodymus, kai jų nepakanka, o įstatymo nustatytais atvejais teismas gali įrodymus rinkti savo iniciatyva (*CPK 179* straipsnis).

52. Ginčuose dėl žalos atlyginimo, kai įrodinėjimo dalykas yra žalos dydis, teismas diskrecijos teisę dalyvauti įrodinėjimo procese turi įgyvendinti atsižvelgdamas į tai, kad nenustačius tikrojo žalos dydžio negali būti teisingai išspręstas šalių ginčas. *CK 6.249* straipsnio, reglamentuojančio žalos (nuostolių) nustatymą, 1 dalyje įtvirtinta taisyklė, kad tais atvejais, kai šalis nuostolių dydžio negali tiksliai įrodyti, jų dydį nustato teismas; tai reiškia, kad tuo atveju, kai žalos padarymo faktas, kaip pagrindas prievolei dėl žalos atlyginimo atsirasti, yra įrodytas, ieškinyje dėl žalos atlyginimo negali būti atmestas tik tuo pagrindu, kad suinteresuota šalis tinkamai neįrodė patirtų nuostolių dydžio. Sprendimą dėl žalos atlyginimo teismas turi priimti tik tada, kai žalos dydis nustatytas, t. y. pasiekiamas įstatyme įtvirtintas įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas patikimais, laikantis įrodinėjimo taisyklių ištirtais įrodymais. Teismas, apskaičiuodamas nukentėjusio asmens žalą, tiria kiekvieną su tuo susijusį bylos įrodymą. Vertinant kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę reikia nustatyti, koks jo ryšys su įrodinėjimo dalyku, ar įrodymas yra leistinas, patikimas, ar nėra suklautojimo požymių, ar tinkamai buvo paskirstytos įrodinėjimo pareigos, ar nepaneigtos pagal įstatymus nustatytos prezumpcijos, ar yra prejudicinių faktų. Vertindamas įrodymų visumą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų padaryti išvadą, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2015 m. kovo 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. *3K-3-152-686/2015*).

53. Teisėjų kolegijos vertinimu, nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas tinkamai neapibrėžė įrodinėjimo dalyko, t. y. kokios aplinkybės turi būti įrodytos ir nustatytos, nepaskirstė įrodinėjimo naštos, t. y. kuri šalis kokias aplinkybes privalo įrodyti, neišreikalavo šių įrodymų iš šalių, taip pat netinkamai vertino šalių pateiktus įrodymus, kadangi selektyviai vertino tik vienai šaliai palankius įrodymus. Pirmosios instancijos teismas nagrinėjamu atveju tik dėl formalių priežasčių (t. y. rekvizitų, datų trūkumų) atsisakė vertinti visus atsakovo pateiktus įrodymus, neįvertinęs jų turinio atitikties faktinėms aplinkybėms, įrodymų tarpusavio ryšio, prieštaravimų (ne)egzistavimo ir panašiai. Nors pirmosios instancijos teismas nustatė dalies turto duomenis, tačiau nebuvo nustatyta šio turto faktinė vertė, o ieškovė nepateikė įrodymų, kokia žala jai buvo padaryta šio konkretaus turto neperdavus. Pažymėtina, jog byloje taip pat nėra įvertinta, ar ieškovės nemokumo administratorė yra pateikusi visus jai prieinamus įrodymus apie ieškovės turto sudėtį ir vertę, kadangi ši yra pareikšusi ieškinius ir kitose civilinėse bylose dėl žalos atlyginimo ir skolos priteisimo. Galiausiai, teismas neįgyvendino *CK 6.249* straipsnio 1 dalyje įtvirtintos pareigos jam prieinamomis įrodymų rinkimo ir vertinimu priemonėmis nustatyti žalos dydį, kai nuostolių dydis negali būti tiksliai įrodytas. Teismas, neatlikęs šių veiksmų neatskleidė bylos esmės, nesurinko visų bylai tinkamai išnagrinėti reikalingų duomenų ir dėl to priėmė neteisingą ir nepagrįstą sprendimą.

Dėl procesinės bylos baigties ir bylinėjimosi išlaidų priteisimo

54. Apibendrindama apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija sprendžia, kad byla nagrinėjęs pirmosios instancijos teismas pažeidė įrodinėjimo procesą reglamentuojančias nuostatas ir dėl šios priežasties neatskleidė bylos esmės. Kadangi šis pažeidimas negali būti ištaisytas apeliacinės instancijos teisme, sprendimas yra naikinamas ir byla grąžinama pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo, kad atsižvelgdamas į pateiktus išaiškinimus teismas tinkamai nustatytų ieškovei padarytos žalos dydį (*CPK 326* straipsnio 1 dalies 4 punktas, *327* straipsnio 1 dalies 2 punktas).

55. Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje išaiškinta, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą (V. de H. v. Netherlands judgement of 19 April 1994, Series A n. 288, p. 20, par. 61). Tokios pat pozicijos laikomasi ir Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. kovo 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. *3K-7-38/2008*; 2010 m. birželio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. *3K-3-252/2010*, 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. *K-3-107/2010*; 2019 m. birželio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. *e3K-3-237-684/2019*). Pasisakius dėl esminių apeliacinio skundo ir atsiliepimo į jį argumentų, kiti nurodyti šiuose procesiniuose dokumentuose nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės vertinant pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą, todėl apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija dėl jų plačiau nepasisako.

56. Remiantis kasacinio teismo išaiškinimu, kol nėra išnagrinėta civilinė byla ir nėra priimtas sprendimas nė vienos iš šalių naudai, t. y. kol teismas dėl ginčo esmės nėra priėmęs teismo procesinio sprendimo, iš kurio būtų galima nustatyti, kuri šalis laimėjo ginčą byloje, priteisti bylinėjimosi išlaidas byloje dėl procesinių klausimų išsprendimo nėra pagrindo, nes neegzistuoja visos *CPK 93* straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartis Nr. *e3K-3-280-219/2018*).

57. Panaikinus pirmosios instancijos teismo sprendimą ir grąžinus byla pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo, bylinėjimosi išlaidų pagrįstumo bei jų paskirstymo klausimas nesprendžiamas. Dėl su bylinėjimosi išlaidomis, patirtų tiek pirmosios instancijos teisme, tiek apeliacinės instancijos teisme, susijusių atitinkamų klausimų, spres byla iš naujo nagrinėjantis teismas.

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos *civilinio proceso kodekso* 325 straipsniu, 326 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 327 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 331 straipsniu,

n u t a r i a :

Alytaus apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 29 d. sprendimą, priimtą civilinėje byloje Nr. e2-175-418/2025, panaikinti ir byla perduoti pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.

Grąžinti apelianui (atsakovui) V. A. 2026 m. vasario 23 d. pateiktus rašytinius paaiškinimus ir prašymą dėl naujų įrodymų išreikalavimo (DOK - 6551) bei 2026 m. kovo 9 d. rašytinius paaiškinimus dėl naujai paaiškėjusių aplinkybių ir papildomų įrodymų pateikimo (DOK - 8602 ir DOK - 8340).

Panašios bylos (10)

Pagal ką atrenkamos bylos?

Dėl žalos atlyginimo

• 1

e2A-120-577/2025 Lietuvos apeliacinis teismas
Bylos šalys ▼ Kategorijos ▼

Panašūs teksto fragmentai:

„<...> Kasacinio teismo praktikoje pripažįstama, kad įmonės patvirtintame balanse esantys duomenys gali būti tinkama ir leistina įrodinėjimo priemonė žalos dydžiui ir faktui įrodyti (CPK 177 straipsnis). Tačiau, vertinant jame esančius duomenis, reikia vadovautis įrodymų visumos taisykle – patvirtinto balanso finansiniai duomenys turi būti vertinami kartu su kitais įrodymais ir iš jų visumos turi būti sprendžiama, ar pasirašytame balanse esantys duomenys patvirtina įmonei padarytos žalos faktą ir jos dydį (CPK 185 straipsnis). Vertinant balanso, kaip atskiros įrodinėjimo priemonės, duomenis, jų išsamumą, detalumą ir tikslumą bei sprendžiant dėl šių duomenų patikimumo, atkreiptinas dėmesys į tai, kad tai yra finansinio pobūdžio duomenys, atspindintys apskaitoje naudojamą įmonės turto vertę, kuri ne visada atitinka turto rinkos vertę, paprastai naudojamą žalos dydžiui nustatyti; taip pat į tai, kad tai yra apibendrinti daugelio objektų verčių duomenys; kad jie yra nustatyti, remiantis kitais dokumentais (inventorizacijos aktais, ūkinių operacijų dokumentais ir kt.). Iš balanso duomenų negalima nustatyti vėlesnio turto vertės pokyčio, susijusio su ekonomine situacija, nusidėvėjimu, sugedimu, pagerinimu ir pan. Balansas sudaromas ir tvirtinamas apskaitos tikslais, o ne žalos dydžiui nustatyti, todėl vien tai, kad balansas nesudarytas, nepatvirtintas, trūksta duomenų jam sudaryti arba turimi duomenys neišsamūs, ne visada sudaro pagrindą išvadai, kad žala yra padaryta, o jos dydis atitinka ankstesniame patvirtintame balanse nurodyto turto vertę (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-349-415/2015 <...>“

Skaityti bylą

Paminėta tekste:	Suskleisti
Bylos:	
3K-7-38/2008 Dėl Vilniaus miesto tarybos sprendimų, Vilniaus miesto valdybos potvarkio ir pastatų teisinės registracijos pripažinimo negaliojančiais, pastatų grąžinimo ir vieno milijono litų už parduo	
3K-3-314/2008 Dėl žalos atlyginimo.	
3K-3-554/2008 Dėl nuostolių atlyginimo.	
3K-3-252/2010 Dėl nuostolių atlyginimo.	
3K-3-95/2012 Dėl skolos išieškojimo	
3K-3-14/2013 Dėl žalos atlyginimo	
107/2010 Dėl Akcizų įstatymo nuostatų	
3K-3-152-686/2015 Dėl nuostolių atlyginimo	
3K-3-349-415/2015 Dėl žalos atlyginimo priteisimo	
3K-3-419-701/2017 Dėl antstolio veiksmų	
e3K-3-280-219/2018 Dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimą neišsprendus bylos iš esmės, aiškinimo ir taikymo	
e3K-3-531-248/2018 Dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių įrodinėjimo pareigą, teismo veiksmus įrodinėjimo procese, aiškinimo ir taikymo	
e3K-3-179-684/2019 Dėl įrodymų vertinimą reglamentuojančių proceso teisės normų aiškinimo ir taikymo sprendžiant dėl karšto vandens tiekėjo pareigos įskaityti permoką į mokėtinas sumas	
e3K-3-237-684/2019 Dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių naujų įrodymų apeliacinės instancijos teisme priėmimą, ir materialiosios teisės normų, reglamentuojančių viešojo asmens garbės ir orumo g	
e3K-3-28-701/2020 Dėl nustatytų terminų kreiptis į darbo ginčų komisiją ir, nesutinkant su komisijos sprendimu, į teismą teisinį kvalifikavimą, šių terminų nesilaikymo pasekmes, įrodinėjimo ir įrodymų	
e3K-3-118-916/2021 Dėl materialiosios teisės normų, reglamentuojančių palikimo perėjimą valstybei, palikėjo laidojimo išlaidų atlygintinumą	
e2A-269-330/2022 Dėl nuostolių atlyginimo	
e2A-21-1120/2022 Dėl skolos priteisimo	
e3K-3-300-823/2022 Dėl teisės normų, reglamentuojančių bendrovės vadovo civilinės atsakomybės už jo neteisėtais veiksmais padarytą žalą sąlygas, įrodinėjimo procesą, prejudicinius faktus ir apeliacinę	

Teisės aktai:

Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. Šeštoji knyga. Prievolių teisė
6.249 str. Žala ir nuostoliai

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas

- 12 str. Rungimosi principas
- 17 str. Šalių procesinis lygiateisiškumas
- 42 str. Šalių teisės ir pareigos
- 93 str. Bylinėjimosi išlaidų paskirstymas
- 163 str. Privalomas bylos sustabdymas
- 177 str. Įrodymai
- 178 str. Įrodinėjimo pareiga
- 179 str. Teismo veiksmai įrodinėjimo procese
- 185 str. Įrodymų įvertinimas
- 199 str. Rašytinių įrodymų išreikalavimas
- 251 str. Bylos nagrinėjimo iš esmės pabaiga
- 257 str. Teismo veiksmai po baigiamųjų kalbų
- 260 str. Galutinis sprendimas
- 265 str. Klausimai, išsprendžiami priimant sprendimą
- 299 str. Teismo atskirosios nutartys
- 302 str. Proceso taisyklės
- 306 str. Apeliacinio skundo turinys
- 314 str. Nauji įrodymai
- 320 str. Bylos nagrinėjimo ribos
- 323 str. Apribojimai keisti apeliacinio skundo dalyką ar pagrindą
- 325 str. Sprendimo ar nutarties priėmimas ir paskelbimas
- 326 str. Apeliacinės instancijos teismo teisės
- 327 str. Apeliacinės instancijos teismo teisė panaikinti apskųstą teismo sprendimą ir perduoti bylą nagrinėti iš naujo pirmosios instancijos teismui
- 329 str. Sprendimo panaikinimas pažeidus arba neteisingai pritaikius procesinės teisės normas
- 331 str. Apeliacinės instancijos teismo sprendimo (nutarties) turinys ir įsiteisėjimas
- 332 str. Apeliacinės instancijos teismo atskiroji nutartis
- 338 str. Apeliacinio proceso normų galiojimas

Dėl Prekių pardavimo aukcione dokumento įforminimo taisyklių patvirtinimo

Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymas

- 57 str. Juridinio asmens valdymo organų pareigos iškėlus bankroto bylą
- 93 str. Juridinio asmens turtas kreditorių reikalavimams tenkinti